

(1) Chaelisa

1. (Chaelisa)

Cơn nghiện thuốc của Chaeyoung bắt đầu mất kiểm soát sau khi Lisa bỏ đi. Ban đầu, cô chỉ ngồi ngoài ban công vào những đêm mất ngủ, đối diện với bầu trời tối sầm mà hút suốt cả đêm. Sau đó, ban ngày cô cũng không nhin nổi, mỗi lần họp xong đều phải lên sân thượng ngồi một lúc lâu. Về sau, Hyeri đẩy cửa phòng làm việc của cô ra, bị mùi thuốc lá bên trong làm cho sặc phải lùi lại một bước: "Mẹ kiếp, cậu muốn tự hun mình thành thịt hun khói đấy à?"

Chaeyoung không ngẩng đầu: "Có chuyện thì nói."

Hyeri bước tới, giật điếu thuốc trên miệng cô ra rồi dập tắt. Chaeyoung cũng không tranh cãi, mở ngăn kéo ra lại lấy thêm một điếu khác đốt lên.

Hyeri từng tịch thu bật lửa của cô, hôm sau Chaeyoung mua ngay năm cái mới. Đặt kẹo cao su giúp bỏ thuốc lên bàn cô, cô bóc một viên nhét vào miệng, nhai hai cái rồi nhổ vào thùng rác. Gửi miếng dán nicotine, cô dán được hai ngày, đến ngày thứ ba lại ngậm thuốc, nói miếng dán chẳng có tác dụng gì, miệng trống trải rất khó chịu.

Sau này Chaeyoung đến HK, Hyeri không quản nổi nữa mà cũng chẳng muốn quản. Cô ấy biết Chaeyoung không phải đang hút thuốc, mà là đang hành hạ bản thân. Lisa đi dứt khoát bao nhiêu, cô lại hút tàn nhẫn bấy nhiêu.

Ngực khí nghẹn lại nơi lồng ngực ấy, nếu không dựa vào khói thuốc chặn lại thì sẽ xé rách cô từ bên trong.

Lisa trở về vào tháng tư, Chaeyoung đã làm giám đốc ngân hàng được hơn một năm, không đến mức bận rộn như lúc mới nhậm chức, nhưng áp lực chỉ tăng chứ không giảm. Trên bàn trải ra ba bản báo cáo chờ ký và một cốc cà phê đã nguội ngắt. Điện thoại vang lên, một số máy lạ, cô bắt máy, đầu dây bên kia nói bốn chữ—

"Chị ơi, là em."

Tay cầm điện thoại của Chaeyoung không hề nhúc nhích, tay còn lại với lấy hộp thuốc trên bàn, rút một điếu ngậm vào miệng, bật lửa ba lần mới cháy. Cô hít một hơi thật sâu, nuốt khói vào phổi, rồi từ từ nhả ra.

"Ai vậy?" Cô nói.

Đầu dây bên kia im lặng hai giây: "Lisa".

Chaeyoung lấy điếu thuốc khỏi miệng, nhìn đốm lửa lập lòe trên đầu điếu thuốc, chợt bật cười một tiếng: "Manobal tiểu thư, hai năm không gặp, cô vẫn còn nhớ số điện thoại của tôi."

"Em về HK rồi. Muốn gặp chị."

Chaeyoung nhấn điếu thuốc vào gạt tàn, như thể đang nghiền nát thứ gì đó. Cô đọc một địa chỉ qua, cũng chẳng buồn quan tâm đối phương có nhớ hay không liền cúp máy, rồi tiếp tục ngồi trong phòng làm việc ký xong ba bản báo cáo.

Lúc Lisa đến là bảy giờ tối. Chaeyoung mở cửa...

Lúc ấy miệng vẫn đang ngậm thuốc. Cô liếc nhìn Lisa một cái áo măng tô màu xám, tóc dài hơn hai năm trước một chút, ngoài ra chẳng có gì thay đổi, giống đến mức như thể Lisa đã cố tình chuẩn bị tạo hình này để đến gặp cô vậy.

Đúng là tổn không ít tâm tư. Chaeyoung quay người đi thẳng vào trong.

Nhưng Chaeyoung tối hôm đó đã hoàn toàn lật đổ hình ảnh trong ký ức của Lisa. Người phụ nữ gầy đến mức xương bả vai hằn lên sau chiếc váy mỏng, cơ bắp khắp cơ thể dường như đều mỏng đi một lớp. Trong phòng khách vương vấn mùi thuốc lá mãi không tan, gạt tàn cắm đầy đầu lọc. Cửa tủ khép hờ, Lisa bước qua nhìn một cái, chỉ có mấy hộp kẹo cao su bỏ thuốc đã hết hạn.

"Bây giờ một ngày chị hút bao nhiêu?" Lisa hỏi.

"Không nhiều, một bao."

Tay Lisa siết chặt dưới mặt bàn: "Trước đây một tuần chị còn ...hút không hết một bao."

Chaeyoung lấy điều thuốc từ trong miệng xuống, nhìn cô qua mặt bàn: "Con người ta đâu thể sống mãi ở quá khứ."

Lisa bước tới, giật điều thuốc từ tay cô rồi nhấn vào gạt tàn. Chaeyoung ngẩng đầu nhìn cô, không nói gì, lại lấy một điều khác từ bàn trà ra đốt lên.

Lisa lại giật. Chaeyoung lại đốt.

Lisa nhấc cả bao thuốc lên vứt vào thùng rác.

"Rốt cuộc chị muốn thế nào?" Lisa nói, "Cứ tiếp tục thế này sớm muộn gì chị cũng hút thuốc đến chết mất."

"Chẳng muốn thế nào cả. Chỉ muốn sống những ngày yên ổn một chút, hút vài điều thuốc."

"Chị gọi thế này là những ngày yên ổn?"

"Yên ổn hơn hai năm trước nhiều."

Lisa há miệng, nhưng không thốt ra được câu nào. Cô bước đến trước mặt Chaeyoung, giơ tay lên, Chaeyoung theo bản năng mím chặt môi.

Nhưng Lisa chỉ đặt tay lên mặt cô, ngón tay cái lướt qua vùng da phía trên xương gò má.

Chaeyoung khựng người lại.

"Xin lỗi," Lisa nói, "Hai năm trước em không cố ý muốn làm tổn thương chị..."

"Bây giờ nói những lời này có phải là quá muộn rồi không?"

Nhưng cô vẫn để Lisa ở lại. Không nói tha thứ, chỉ là không đuổi cô đi.

Lisa ngủ ở phòng khách nhỏ nhất trên tầng hai, nửa đêm bị tiếng bước chân làm tỉnh giấc, đi theo tiếng động thì thấy Chaeyoung đang hút thuốc ngoài ban công, người dựa vào lưng ghế không có nhiều động tác, chỉ có đầu điều thuốc lúc sáng lúc tắt.

Khuyên lơn liên tục mấy ngày liền. Lần nào cũng là Lisa mở lời trước, rồi Chaeyoung lại dùng một câu chặn đứng lại. Lisa nói chị có thể hút ít đi một chút không, Chaeyoung nói em không quản được. Lisa nói cơ thể chị đâu thể tàn phá như thế, Chaeyoung nói cơ thể của tôi, tôi thích tàn phá thể nào thì tàn phá. Lisa nói chị có thể nghĩ cho em một chút không, Chaeyoung nói em là ai, lấy tư cách gì yêu cầu tôi phải nghĩ cho em, năm đó lúc em dứt áo ra đi có từng nghĩ cho tôi không.

Câu nói cuối cùng này lần nào cũng đâm thẳng vào tim cô, Lisa đứng chết trân tại chỗ. Cô há miệng, không thể trả lời được gì, chỉ có thể trở mặt nhìn Chaeyoung lại châm thêm một điếu ngay trước mặt mình, như thể rắc thêm một lớp muối lên vết thương mãi mãi không bao giờ lành...

Lisa không thể chịu đựng nổi việc nhìn Chaeyoung tiếp tục coi thường sức khỏe của chính mình nữa, nên quyết định đưa ra một điều kiện với cô.

"Sau này chỉ cần ở nhà chị muốn hút thuốc, thì hôn em một cái. Chị hôn một cái, bót hút một điếu."

Bàn tay kẹp điếu thuốc của Chaeyoung khựng lại giữa không trung, ngẩn ngơ hai giây.

Cô nhìn chằm chằm Lisa rất lâu, lâu đến mức khiến Lisa cảm thấy hơi nổi gai ốc.

"Em có phải cảm thấy..." Chaeyoung nói, "cách này rất thông minh không?"

Lisa không lên tiếng.

Chaeyoung đột nhiên bật cười. Nụ cười đó khiến sống lưng Lisa dấy lên một luồng khí lạnh, đó là nụ cười của một kẻ thợ săn khi thấy con mồi tự mình nộp mạng đến cửa.

Chaeyoung ngậm điếu thuốc hít sâu một hơi cuối cùng, quay đầu nhả hết khói ra, rồi nhấn dụi đầu lọc vào gạt tàn.

"Được thôi, vậy bắt đầu từ bây giờ."

Thẻ 2

